

Bøndergaard paa to eller flere Personers Levetid ophæves."

§ 2.

"De i samme Forordning omhandlede Forpagninger paa bestemt Aaremaal skulde for Fremtiden kunne indgaaes paa 30 Aar eller derover."

§ 3.

"Naar en Bøndergaard i Henhold til Forordningen af 15de Juni 1792 § 11 og denne Lovs § 2 bortforpagtes paa 30 Aar eller derover, forbydes det Jorddrotten at betinge eller modtage og Forpagteren at love eller erlægge nogen Forudbetaling eller Indfæstning."

2) Af Udvalgets Fleertal (Alberti, N. Andersen, B. Christensen, S. A. Hansen, Jens Jensen, Krabbe, E. Olsen, Winther): Paragraphen udgaaer, og i Stedet derfor indfattes følgende to Paragrapher:

§ 1.

"Den i Forordningen af 15de Juni 1792 § 11 givne Tilladelse til at bortforpagte Gaarde, der ere Fæstetvang undergivne, paa to eller flere Personers Levetid ophæves."

§ 2.

"Ved Bortforpagtning paa 50 eller flere Aar af en Gaard, der er Fæstetvang undergivet, maa Jorddrotten herefter ikke modtage eller betinge sig af Forpagteren anden Betaling eller Udelse end den aarlige Forpagtningsafgift. Denne skal i Forpagtningscontracten fastsættes til et bestemt, for alle Forpagtningsaarene lige stort Beløb, hvortil dog kan føies en Bestemmelse om, at den i et Antal af indtil 7 af de første Aar betales med et vist Afslag og i et lige Antal af de sidste Aar med et ligesaa stort Tillæg. Forpagtningsafgiften maa Jorddrotten ikke lade sig forudbetale eller betinge sig forudbetalt."

3) Af Holstein-Holsteinborg, Frederiksen og subsidiairt Rosenørn:

Paragraphen udgaaer, og i Stedet derfor indfattes følgende to Paragrapher:

§ 1.

"Ved Bortforpagtning paa to eller flere Personers Levetid, i Henhold til Forordningen af 15de Juni 1792 § 11, af en Gaard, der er Fæstetvang undergivet, skal Jorddrotten eller Cieren, saafremt der ved Contractens Afslutning eller ved Forpagtningens Tiltrædelse er betinget eller er erlagt nogen Indfæstning eller Recognition, eller ogsaa en Forudbetaling, som ikke skal tilbagebetales eller affrives paa Afgiften ved Contractens Oppør og ikke tjener som Sikkerhedsdepositum, der forentes af Cieren og tilbagebetales ved Contractens Udløb, i hvilket Tilfælde det undergives Bestemmelserne i § 3,

a. naar Bortforpagtning er stæet paa to Personers Levetid, og disse døe inden 30 Aar efter, at Contracten er traadt i Kraft — til den sidst afdøde Forpagters Dødsbo erlægge en Tredivtedeel af den i sin Tid af den forrige Forpagter betalte Indfæstning, Recognition eller Forudbetaling for hvert Aar, som er tilbage af de ovennævnte 30 Aar;

b. naar Bortforpagtning er stæet paa flere end to Personers Levetid, og alle de, som ere berettigede til at indtræde i Forpagtningen, ere døde, inden 50 Aar ere forløbne, siden Forpagtningscontracten traadte i Kraft, — til den sidst afdøde Forpagters Dødsbo erlægge en Halvtredstypende-deel af den i sin Tid af den første Forpagter betalte Indfæstning, Recognition eller Forudbetaling for hvert Aar, som er tilbage af de ovennævnte 50 Aar."

§ 2.

"Ved Bortforpagtning paa 50 eller flere Aar af Gaarde, som ere Fæstetvang undergivne, maa Jorddrotten eller Cieren ikke modtage eller betinge for sig anden Betaling end den aarlige Forpagtningsafgift. Denne fastsættes til et bestemt, for alle Forpagtningsaarene lige stort Beløb i Penge eller Naturalier, hvortil dog for de første 10 Aar kan betinges et aarligt bestemt Afslag. Forpagtningsafgiften maa ikke forudbetales eller betinges forudbetalt med mere end de to sidste Forpagtningsaars Afgift, og bliver i saa Fald